

Η Πρώτη του Έτους στο Φανάρι

[Πατριαρχία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Σεβασμιότης ο Πατριαρχικός Επίτροπος Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ χοροστάτησε το πρωί της Πρώτης του νέου Έτους 2022, κατά τη Θεία Λειτουργία για την εορτή της Περιτομής του Κυρίου και της μνήμης του Μ.Βασιλείου, στον Πατριαρχικό Ναό στο Φανάρι. Συγχοροστάτησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Κυρηνείας κ. Χρυσόστομος, από την Εκκλησία της Κύπρου, και Προύσης κ. Ιωακείμ.

Εκκλησιάστηκαν ο Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, Εντιμ. κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης, Άρχοντες Οφφιλιάλαιοι και πλήθος πιστών από την Πόλη και το εξωτερικό.

Ο Πατριαρχικός Επίτροπος, στην ομιλία του, αναφέρθηκε στην σημερινή δεσποτική εορτή, η οποία, όπως είπε, αποτελεί “υπόμνησιν «ότι εν αὐτῷ κατοικεῖ παν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς», (Κλσ. β΄, 9). Ὅτι δηλαδή αληθῶς «ο Λόγος σαρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας», (Ιω. α΄, 14).”

Σε ἄλλο σημεῖο τῆς ομιλίας τοῦ ο Σεβασμιώτατος ἀνέφερε:

“Εορτάζει καὶ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία σήμερον σεμνοπρεπῶς μὲν λαμπρῶς δὲ τὴν ἱεράν αὐτὴν Δεσποτικὴν εορτὴν καὶ πανήγυριν ἐν μέσῳ περιστάσεων ὅλως ἐκτάκτων καὶ πρωτοφανῶν, ἐν μέσῳ πανδημίας καὶ λοιμικῆς νόσου δηλονότι, ἥτις ὡς οἱ πάντες καλῶς γνωρίζετε ἐκρούσε καὶ τὰς θύρας τοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου τοῦ Φαναρίου καὶ προσέβαλε τὸν Παναγιώτατον ἡμῶν Πατέρα καὶ Δεσπότην, τὸν Πατριάρχην μας, εὐτυχῶς μὲν ἡπιώτατα συμπτώματα, χάριτι Θεοῦ πρωτίστως καὶ λόγῳ τοῦ πλήρους ἐμβολιασμοῦ ἐκ δευτέρου.

Καὶ εἶναι ὄντως πρωτοφανὴς ἡ συγκυρία διότι εορτάζομεν ἀπόντος τοῦ Πατριάρχου μας, ἀλλ’ ὅμως -ὡς εἶχε τὴν ευκαιρίαν νὰ τονίσῃ καὶ ἐχθὲς εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Αὐλὴν ὁ ομιλῶν- ὁ Πατριάρχης εἶναι παρὼν περισσότερον ἢ ποτέ ἄλλοτε, καθὼς ἡ σφραγὶς Αὐτοῦ εἶναι ἐκτυπὸς εἰς κάθε γωνιάν, εἰς κάθε σπιθαμὴν, εἰς κάθε ἐκφρασίᾳ καὶ ἐκφάνει τὸν αἰλαιμποῦς Φαναρίου. Καὶ οἱ λίθοι τῶν τοίχων καὶ αἱ κανδήλαι τοῦ τέμπλου καὶ τὰ ἀναλόγια τῶν ἱεροψαλτῶν καὶ αὐτὸς ὁ Δεσποτικὸς Θρόνος μαρτυροῦν περὶ τοῦ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ τοῦ Πάνυ καὶ ἀναμένουν τὴν ἐπιστροφὴν Του, ἐδῶ εἰς τὴν μαρτυρικὴν Πρώτην Καθέδραν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Εἴμεθα ολίγοι, ἀλλὰ «μὴ φοβείσθε τὸ μικρὸν ποῖμνιον» (πρβλ. Λκ. 12, 32), εἴμεθα ἀδύναμοι καὶ ἀσθενεῖς ἀλλὰ «ἡ γὰρ δύναμις ἡμῶν ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (πρβλ. Β΄ Κορινθίους 12, 9), εἴμεθα σκεύη οστράκινα ἀλλὰ μὴ ὀλιγοπιστεῖτε, ἔχομεν ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ τὸν πρόμαχον καὶ υπερασπιστὴν τῶν ὁρίων τῶν ἀμεταθέτων καὶ αἰωνίων. Καὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ προνόμια τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας δὲν τίθενται πρὸς συζήτησιν, πολλῶ δὲ μάλλον, πρὸς διαπραγμάτευσιν ἢ πρὸς ἐκχώρησιν καὶ ἀπομείωσιν. Καὶ εἰς τὴν μάχην αὐτὴν εἴμεθα παρὰ τῷ πλευρῷ τοῦ Πατριάρχου ἀνεὺ τῆς παραμικρᾶς δευτέρας σκέψεως.”

Και ο Πατριαρχικός Επίτροπος συνέχισε:

“Είναι ίσως αναγκαίον να λεχθή ότι η μέριμνα του Πατριάρχου περί των δικαίων της Μεγάλης Εκκλησίας δεν αποτελεί προσωπικήν τινά επιδίωξιν η φιλοδοξίαν ανθρωπίνην, αλλά χρέος αμετάθετον προς την Εκκλησίαν συνολικώς, διά τε το Οικουμενικόν Πατριαρχείον και την καθόλου Ορθόδοξον Εκκλησίαν. Οι θεοφόροι Πατέρες, οίτινες εθυσίασαν ακομή και αυτήν την ζωήν των διά την παραφυλακήν των δογμάτων της πίστεως, δεν εδίστασαν να πράξουν το αυτό και διά την υπεράσπισιν των κανονικών ορίων της Εκκλησίας. Κανονικά όρια άτινα, δυστυχώς, δεν γίνονται σεβαστά υφ’ όλων των τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών. Όμως φοβερόν το εμπεσείν εις χείρας Θεού του ζώντος.

Ο Παναγιώτατος ημών Πατήρ και Δεσπότης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης εβάδισεν όλα αυτά τα έτη της καλλικάρπου Πατριαρχείας Του και βαζίζει πάντα με κριτήριον την γνησίαν και ανόθευτον εκκλησιολογικήν διδασκαλίαν της Ανατολικής Εκκλησίας, όπως αυτή έχει αποκρυσταλλωθή εις τους ιερούς Κανόνας, την Παράδοσιν και Πράξιν της Εκκλησίας. Ημείς οι ελάσσονες φύλακες της φλογός του Φαναρίου υποκλινόμεθα εις την θυσίαν, την μαρτυρίαν και το μαρτύριον του Πατριάρχου μας, βαδίζομεν επί τοις ίχνεσι Αυτού, μεταλαμβάνομεν της πείρας, της αγάπης και της σοφίας Αυτού και αντί δώρων, διά τον Νέον Ενιαυτόν, κομίζομεν Αυτώ την υικήν μας αφοσίωσιν, τον άπειρον σεβασμόν, την συγγνώμην διά τα λάθη, τας αδυναμίας και τας παραλείψεις, την ολοθερμον προσευχήν ημών διά ταχείαν ανάρρωσιν και αποθεραπείαν.”

Προηγούμενως τον Πατριαρχικό Επίτροπο προσφώνησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Τρανουπόλεως κ. Γερμανός, ως εκπρόσωπος της Ιεραρχίας του Θρόνου και ο Άρχων Πριμικήριος Εντιμολ. κ. Αδαμάντιος Κομβόπουλος, ο οποίος ευχήθηκε εκ μέρους των Οφφικιαλίων της Μητρός Εκκλησίας και της Ομογενείας της Πόλεως.

Στην ομιλία του ο Μητροπολίτης Τρανουπόλεως εξέφρασε τη συγκίνησή του, διότι, όπως είπε, “μας λείπει πολύ σήμερον ο Πατριάρχης του Γένους μας, ο Ευεργέτης και Δεσπότης, ο στοργικός ποιμήν και ανύστακτος φύλαξ των ιερών και των οσίων της Μητρός Εκκλησίας και του ευσεβούς ημών Γένους των Ρωμαίων”.

Αναφερόμενος δε, στις δύο επετείους που εόρτασε ο Παναγιώτατος κατά το προηγούμενο έτος, των εξήντα ετών από την εις διάκονον χειροτονία του και των τριάντα ετών από την εκλογή του ως Οικουμενικού Πατριάρχου, ο Μητροπολίτης Τρανουπόλεως επεσήμανε, μεταξύ άλλων:

“Πολλά και ηκούσθησαν και εγράφησαν και επραγματοποιήθησαν υπέρ της τιμής

και μνήμης αμφοτέρων των επετείων. Εκείνο, όμως, άγιε Επίτροπε, το οποίον ούτε να γραφή, ούτε να ειπωθή. ούτε να περιγραφή καθ'οιονδήποτε τρόπον είναι η αγάπη του Πατριάρχου Βαρθολομαίου υπέρ της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας.

Καθ'όλην την πορείαν του εκκλησιαστικού Του βίου, ο Πατριάρχης μας πάσχει και κοπιάζει υπέρ της Μεγάλης Εκκλησίας, φλεγόμενος υπό του θείου έρωτος διά την ποτνίαν ταύτην εν ολκάσιν κληρουχίαν της Προνοίας του Θεού. Τον απασχολούν τα δίκαιά της. Το αληθινόν της συμφέρον. Το τι είναι κατάλληλον διά την κάθε εποχήν ορών μετ'επιστήμης τα σημεία των καιρών. Ουδέποτε υπέστειλε και υποστέλλει την σημαίαν των αγώνων οσακίς αμφισβητούνται τα δίκαια του Θρόνου Του. Πάντοτε εκεί, Ακλόνητος, εδραίος, αμετακίνητος, άκαμπτos."

Η παραμονή της Πρωτοχρονιάς

Την παραμονή της εορτής, Παρασκευή, 31 Δεκεμβρίου 2021, ο Πατριαρχικός Επίτροπος χοροστάτησε κατά τον Μ.Εσπερινό, σε συγχoroσtασία με τους Σεβ. Μητροπολίτες Γέροντα Δέρκων κ. Απόστολο, Τρανουπόλεως κ. Γερμάνο, Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνα, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίο, Μύρων κ. Χρυσόστομο, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανο, Σηλυβρίας κ. Μάξιμο, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέα και Προύσης κ.Ιωακείμ.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Ευδοκιάδος κ. Αμβρόσιος, Τράλλεων κ. Βενιαμίν και Δαφνουσίας κ. Σμάραγδος, οι Πρόξενoi της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Πόλη Εντιμ. κ.κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης και Maksim Vdovychenko, και πλήθος πιστών.

Αμέσως μετά, στην Αίθουσα Ακροάσεων του Ευγενιδείου, ο Πατριαρχικός Επίτροπος δέχθηκε τις ευχές των Αρχιερέων και ευλόγησε την Αγιοβασιλόπιττα, το φλουρί της οποίας έτυχε στον Σεβ. Μητροπολίτη Μοσχονησίων κ. Κύριλλο.

Στη συνέχεια η Α. Σεβασμιότης δέχθηκε, στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, τις ευχές των μελών της Πατριαρχικής Αυλής και των εργαζομένων στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Εξ ονόματος των κληρικών και λαϊκών της Πατριαρχικής Αυλής, τον Πατριαρχικό Επίτροπο προσφώνησε ο Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Θεόδωρος.

Στην αντιφώνησή του ο Πατριαρχικός Επίτροπος έκανε ιδιαίτερη αναφορά στον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη, εκφράζοντας τα συναισθήματα όλων από την πρόσκαιρη απουσία του από το Φανάρι:

“Και δεν αισθανόμεθα μόνοι, δεν αισθανόμεθα απωρφανισμένοι, δεν αισθανόμεθα εγκαταλελειμμένοι διότι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος είναι διαρκώς παρών εντός του Φαναρίου• περιπολεύει εις τας αιθούσας, ανέρχεται διά των κλιμάκων, η βροντώδης και πατρική φωνή Του αντηχεί εις τους διαδρόμους και εν ενί λόγω, τα πάντα διηγούνται την δεσποτείαν Του, τα πάντα αναμένουν την επιστροφήν Του, ως και ημείς άλλωστε! Κυρίως ημείς οι ταπεινοί υπηρέται της Μεγάλης Εκκλησίας, οι φρυκτωροί της ακοιμήτου κανδήλας του αειφώτου Φαναρίου και της Ρωμηοσύνης, οι αρχιτρίκλινοι του ακενώτου ύδατος της λαλέουσας Πηγής της Αποστολικής ευσεβείας.

Αλλ’ ημείς δεν είμεθα τίποτε άνευ του Πατριάρχου μας, ο,τι είμεθα -και πρώτος ο ομιλών- είμεθα χάρις εις την εύνοιαν και την αγάπην της Πατριαρχικής καρδιάς. Εκείνος είναι ο Μέγας Οικοδεσπότης και ο προσκαλών εις την σημερινήν εόρτιον Σύναξιν, Εκείνος η κατάκαρπος ελαία και ο υψίκομος κέδρος όστις υποκάτωθεν των αναδενδράδων Αυτού επισυνάγει σήμερον τα τέκνα Του διά να τα προστατεύση εκ του καύματος του ηλίου και εκ της χαλάζης και εκ του υετού και εκ της χιόνος. Εκείνος το άσειστον τείχος και ο άρρηκτος κυματοθραύστης και η ασπίς και η προστασία εκ των ιοβόλων βελών των αντικειμένων. Εκείνος ο φέρων τα στίγματα της Ρωμηοσύνης και τας πληγάς του Γένους... Εκείνος όστις οδυνάται υπέρ πάντων ημών...

Η ολιγοήμερος απουσία του Πατριάρχου ανέδειξε την ιδικήν μας αδυναμίαν, διότι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος είναι η ψυχή του Φαναρίου και αυτή η απουσία, έστω και προς ώρας, μας δίδει την ευκαιρίαν διά περισυλλογήν και περίσκεψιν, διά στροφήν περί τα ένδον ώστε να κάμωμεν τον προσωπικόν μας απολογισμόν διά τα παρελθόντα, να αναμετρηθώμεν με τον εαυτόν μας και τας αδυναμίας μας, να αποτολμήσωμεν την σύγκρισιν μετά του Πατριάρχου, να θέσωμεν νέους στόχους, να εντείνωμεν την προσπάθειαν προς βελτίωσιν και λυσιτελεστέραν εκπλήρωσιν της αποστολής μας.”

Στη συνέχεια ο Πατριαρχικός Επίτροπος ευλόγησε και έκοψε την Αγιοβασιλόπιττα της Αυλής, το φλουρί της οποίας έτυχε σε έναν από τους παρισταμένους πιστούς.

Φωτογραφίες: Ν. Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο

